

Dokument ze zasedání

A8-0167/2018

7.5.2018

ZPRÁVA

o provádění společného pracovního dokumentu útvarů (SWD(2015)0182) –
Rovnost žen a mužů a posílení postavení žen: proměna života dívek a žen
prostřednictvím vnějších vztahů EU (2016–2020)
(2017/2012(INI))

Výbor pro rozvoj
Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Zpravodajky: Linda McAvan, Dubravka Šuica

(Společné schůze výborů – článek 55 jednacího řádu)

OBSAH

	Strana
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	3
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU.....	4
MENŠINOVÉ STANOVISKO.....	20
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI	21
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	29
JMENOVIÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	30

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Zdroje a společné schůze výboru před projednáním návrhu zprávy

Po svém jmenování spoluzpravodajky sbíraly údaje a vycházely mimo jiné z následujících zdrojů:

- společný seminář organizovaný tematickými odděleními Parlamentu (PolDep C (GŘ IPOL) a GŘ EXPO PolDep), který se konal ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví dne 25. září 2017;
- společná výměna názorů týkající se budoucího návrhu zprávy za účasti organizace Plan International (a dvou dívek podporovaných touto organizací) a orgánu OSN pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen, která se konala ve Výboru pro rozvoj dne 10. října 2017.

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o provádění společného pracovního dokumentu útvarů: „Rovnost žen a mužů a posílení postavení žen: proměna života dívek a žen prostřednictvím vnějších vztahů EU (2016–2020)“ (SWD(2015)182), (2017/2012(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) ze dne 18. prosince 1979,
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi (CETS č. 197) a Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání (CETS č. 201),
- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy ze dne 11. května 2011 o předcházení násilí páchanému na ženách a domácím násilí a boji proti němu (Istanbulskou úmluvu),
- s ohledem na zprávu Populačního fondu OSN (UNFPA) z roku 2012 nazvanou „Příliš mladí na sňatek – Ukončete sňatky dětí“ (Marrying Too Young – End Child Marriage),
- s ohledem na Pekingskou deklaraci a akční platformu, které byly přijaty na čtvrté světové konferenci v roce 1995, a na výsledky hodnotících konferencí,
- s ohledem na akční program Mezinárodní konference o populaci a rozvoji a na závěry hodnotících konferencí,
- s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN o ženách, míru a bezpečnosti č. 1325 (2000), 1820 (2009), 1888 (2009), 1889 (2010), 1960 (2011), 2106 (2013), 2122 (2013) a 2242 (2015),
- s ohledem na akční program z Addis Abeby, který byl přijat na třetí mezinárodní konferenci o financování rozvoje v červenci 2015,
- s ohledem na Agendu pro udržitelný rozvoj 2030, jež byla přijata v září 2015 a vstoupila v platnost dne 1. ledna 2016, a zejména na její cíle udržitelného rozvoje 1, 5, 8 a 10,
- s ohledem na iniciativu EU a OSN s názvem Spotlight,
- s ohledem na článek 2 a čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU),
- s ohledem na články 8 a 208 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na akční plán EU pro rovnost žen a mužů 2010–2015 (GAP I),
- s ohledem na Evropský pakt pro rovnost žen a mužů (2011–2020), který přijala Rada dne 7. března 2011,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 21. září 2010 nazvané „Hodnocení předností

- a slabin strategie pro rovnost žen a mužů 2010–2015“ (COM(2010)0491),
- s ohledem na společné sdělení Evropské komise a vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Akční plán pro lidská práva a demokracii (2015–2019): zajistit ústřední postavení otázky lidských práv v agendě EU“ ze dne 28. dubna 2015 (JOIN(2015)(0016)),
 - s ohledem na závěry Rady týkající rovnosti žen a mužů v oblasti rozvoje ze dne 26. května 2015,
 - s ohledem na akční plán EU pro rovnost žen a mužů 2016–2020 (GAP II), který přijala Rada EU dne 26. října 2015, a na výroční zprávu o jeho provádění za rok 2016, kterou zveřejnily Evropská komise a vysoká představitelka dne 29. srpna 2017,
 - s ohledem na strategický závazek Komise ohledně rovnosti žen a mužů v letech 2016–2019 ze dne 3. prosince 2015,
 - s ohledem na globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie zveřejněnou v červnu 2016,
 - s ohledem na článek 208 Lisabonské smlouvy, který zavádí zásadu politické soudržnosti ve prospěch rozvoje a vyžaduje, aby se při provádění politik, které by mohly mít vliv na rozvojové země, přihlíželo k cílům rozvojové spolupráce,
 - s ohledem na nový Evropský konsenzus o rozvoji,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 8. října 2015 o obnovení akčního plánu EU pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen v rámci rozvojové spolupráce¹,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2017 o přezkumu Evropského konsensu o rozvoji²,
 - s ohledem na hodnocení evropského provádění akčního plánu EU pro rovnost žen a mužů 2016–2020, které v říjnu 2017 zveřejnila výzkumná služba Evropského parlamentu,
 - s ohledem na zprávu o provádění pokynů EU týkajících se osob LGBTI, kterou vypracovala organizace COC Netherlands³,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na společná jednání Výboru pro rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví podle článku 55 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví

¹ Úř. věst. C 349, 17.10.2017, s. 50.

² Přijaté texty, P8_TA(2017)0026.

³ https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/Attachments/report_on_the_implementation_of_the_eu_lgbti_guidelines_2016.pdf

a stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A8-0167/2018),

- A. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je základní hodnotou EU a je zakotvena ve Smlouvách o EU a v Listině základních práv, mělo by být začleňování hlediska rovnosti žen a mužů zahrnováno a prosazováno ve všech činnostech a politikách EU, aby bylo rovnosti dosaženo také v praxi a aby se zajistil udržitelný rozvoj; vzhledem k tomu, že rovnost a posílení postavení žen tvoří základní předpoklad pro naplňování cílů udržitelného rozvoje po roce 2015 a jsou také samostatnou otázkou v oblasti lidských práv, která by se měla řešit bez ohledu na její přínos pro rozvoj a růst;
- B. vzhledem k tomu, že pátým cílem udržitelného rozvoje je dosáhnout genderové rovnosti s cílem posílit postavení všech žen a dívek na celém světě, a vzhledem k tomu, že pátý cíl udržitelného rozvoje by měl být začleněn do celé Agendy 2030, aby se dosáhlo pokroku u všech cílů udržitelného rozvoje;
- C. vzhledem k tomu, že žádná rozvojová strategie nemůže být účinná, aniž by ženy a dívky zastávaly ústřední úlohu;
- D. vzhledem k tomu, že původní akční plán pro rovnost žen a mužů 2010–2015 (GAP I) přinesl určitý pokrok, byl však poznamenán také řadou nedostatků: úzce vymezenou působností, neexistencí sestavování rozpočtu, které by zohledňovalo rovnost žen a mužů, nedostatečným pochopením rámce pro rovnost pohlaví delegacemi EU, nedostatečnou angažovaností vedení EU a chybějící institucionální strukturou a nedostatečnými pobídkami k motivaci a dostatečné podpoře zaměstnanců;
- E. vzhledem k tomu, že Parlament vyzval ve svém usnesení ze dne 8. října 2015 k nápravě těchto nedostatků a k přijetí řady dalších změn včetně rozšíření působnosti akčního plánu pro rovnost žen a mužů a posílení odpovědnosti řídicích pracovníků v oblasti rovnosti pohlaví;
- F. vzhledem k tomu, že rok 2018 je rokem 70. výročí přijetí Všeobecné deklarace lidských práv a že zásada rovnosti je jádrem pohledu na lidská práva ze strany Charty OSN z roku 1945, která uvádí, že lidská práva a základní svobody by měly platit pro všechny lidi „bez diskriminace na základě rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženství“;
- G. vzhledem k tomu, že nový akční plán pro rovnost žen a mužů II 2016–2020 (GAP II) vznikl na základě doporučení Parlamentu, přičemž se zaměřil na změnu institucionální kultury EU na úrovni ústředí a delegací s cílem dosáhnout systémové změny, pokud jde o to, jak EU přistupuje k genderovým otázkám, jakož i na přeměnu životů žen a dívek skrze čtyři stěžejní oblasti;
- H. vzhledem k tomu, že čtyři stěžejní oblasti vytvořené v rámci GAP II jsou: zajištění tělesné a duševní integrity žen a dívek; podpora hospodářských a sociálních práv dívek a žen a posilování jejich postavení; posílení vlivu a účasti dívek a žen; a horizontální pilíř, který sestává ze změny institucionální kultury útvarů Komise a ESVČ s cílem plnit závazky EU účinněji;
- I. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 3. října 2017 o řešení zmenšujícího se

prostoru pro občanskou společnost v rozvojových zemích¹ Parlament poukazuje na velký význam podpory rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen v rámci vnějších vztahů EU;

- J. vzhledem k tomu, že je obtížné určit objem rozpočtových prostředků přidělených na činnosti usilující o rovnost mezi pohlavími, neboť začleňování hlediska rovnosti žen a mužů zatím není zahrnuto do veškerého přidělování rozpočtových prostředků a rozhodování o jejich vyčlenění jako součást metodiky sestavování rozpočtu; vzhledem k tomu, že podle Komise finanční závazky EU spojené s otázkou rovnosti pohlaví narostly, avšak kapacita Komise a ESVČ v oblasti lidských zdrojů pro tento rostoucí objem práce nikoli;
- K. zdůrazňuje, že zapojení žen do ekonomické aktivity je zásadně důležité pro udržitelný rozvoj a hospodářský růst;
- L. vzhledem k tomu, že hledisko rovnosti pohlaví obvykle v systémech pro monitorování programů a projektů a v hodnotících postupech chybí, a vzhledem k tomu, že genderová analýza je zřídka kdy využívána jako podklad pro cíle, programy, projekty a dialog v rámci strategie země;
- M. vzhledem k tomu, že rok po přijetí plánu GAP II není dostatečně dlouho na to, aby bylo možné v plné míře posoudit jeho dopad; vzhledem k tomu, že před vyhodnocením opatření EU se doporučuje, aby období politických zásahů nebo provádění politiky trvalo minimálně tři roky; vzhledem k tomu, že cílem této zprávy tedy není diskutovat o cílech plánu GAP II, ale posoudit, jak byly cíle plánu provedeny v průběhu jeho prvního roku, a doporučit opatření ke zlepšení jeho provádění v nadcházejících letech;
- N. vzhledem k tomu, že Úmluva o právech dítěte, kterou podepsalo 195 zemí, je právně závazná a je klíčovým nástrojem k řešení zranitelnosti dívek a zvláštní ochrany a péče, kterou potřebují;
- O. vzhledem k tomu, že opětovné zavedení a rozšíření politiky „Mexico City“ nebo tzv. globálního roubového pravidla a také omezování globální zdravotní pomoci USA pro organizace, které dívkám a ženám poskytují služby v oblasti plánovaného rodičovství a sexuálního a reprodukčního zdraví, je velmi znepokojující záležitostí; vzhledem k tomu, že budou postiženy programy zabývající se virem HIV a nemocí AIDS, zdravím matek a dětí, bojem proti viru Zika a dalšími otázkami spojenými se zdravím a chorobami, včetně organizací, které provádějí umělé přerušování těhotenství, poskytují poradenství v této oblasti, odkazují na tyto služby nebo je obhajují, a to i v případě, že tak činí za vlastní finanční prostředky, které nepocházejí z USA, a i tehdy, je-li umělé přerušování těhotenství v jejich zemi povoleno;
- P. vzhledem k tomu, že delegace a mise EU jsou v čele, pokud jde o provádění plánu GAP II v partnerských zemích, a že vůdčí schopnosti a znalosti vedoucích a pracovníků těchto delegací a misí hrají významnou úlohu v zájmu zajištění úspěšného provedení uvedeného plánu; vzhledem k tomu, že stále existuje genderová překážka bránící ženám v přístupu k vedoucím a řídicím pozicím v delegacích EU;

¹ Přijaté texty, P8_TA(2017)0365.

- Q. vzhledem k tomu, že pouze jedna třetina všech delegací EU vyvíjí činnost týkající se lidských práv osob LGBTI; vzhledem k tomu, že pokyny EU týkající se osob LGBTI jsou uplatňovány nestejně; vzhledem k tomu, že uplatňování těchto pokynů silně závisí na znalostech a zájmu jednotlivých velvyslanců, a nikoli na strukturálním přístupu;
- R. vzhledem k tomu, že konflikty, období po jejich skončení a nestabilní situace dopadají na muže a ženy odlišně; vzhledem k tomu, že ženy nejsou pouze oběťmi, ale také hybnou silou pozitivních změn, a že by mohly přispět k předcházení konfliktům a k jejich řešení, upevňování míru, mírovým jednáním a při obnově po skončení konfliktu; vzhledem k tomu, že ženy a dívky mohou zažívat různé druhy diskriminace a že mohou být více vystaveny riziku chudoby; vzhledem k tomu, že u třetiny žen na celém světě existuje pravděpodobnost, že během svého života zažijí tělesné a pohlavní násilí; vzhledem k tomu, že každoročně je 14 milionů dívek nuceno uzavřít sňatek;
1. poznamenává, že v srpnu 2017 byla zveřejněna první výroční zpráva o provádění za rok 2016, která prokázala, že došlo k jednoznačnému posunu směrem k provádění plánu GAP II;
 2. zdůrazňuje, že jeden rok od přijetí plánu GAP II jsme stále na samém začátku, nicméně obecný vývoj lze hodnotit kladně a bylo zaznamenáno několik pozitivních trendů; konstatuje však také, že bylo zaznamenáno mnoho problémů týkajících se podávání zpráv a naplňování klíčových priorit a cílů udržitelného rozvoje v otázce rovnosti pohlaví, monitorování pokroku při dosahování všech cílů a rovněž začleňování hlediska rovnosti mužů a žen v rámci dialogu o odvětvových politikách;
 3. poznamenává, že plán GAP II byl vypracován formou společného pracovního dokumentu útvarů; žádá Komisi, aby prokázala své silné odhodlání a vypracovala v budoucnu na jeho základě sdělení na téma rovnosti žen a mužů;
 4. konstatuje, že využívání nejmodernějších metod politického výzkumu a spolehlivých údajů má zásadní význam při budování povědomí o rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen, aby bylo možné rozvíjet politiky a strategie, které zvýší schopnost Unie dosáhnout toho, aby byla genderová rovnost každodenní realitou; vyzývá proto ESVC a Komisi, aby věnovaly zvláštní pozornost dosažení cíle, jímž je zajistit nezávislé hodnocení provádění opatření uvedených v příloze 1 akčního plánu GAP II;
 5. konstatuje, že plán GAP II nabízí komplexní program, který pokrývá celý program zahraniční politiky EU, a v této souvislosti vítá výběr tří tematických pilířů, které jsou zejména zaměřeny na zajištění tělesné a psychické integrity dívek a žen, podporu hospodářských a sociálních práv i posílení postavení žen a dívek a posílení vlivu dívek a žen a jejich účasti; zdůrazňuje, že tyto pilíře jsou určeny k řešení hlavních faktorů a příčin diskriminace a utlačování; bere také na vědomí horizontální pilíř, který sestává ze změny institucionální kultury útvarů Komise a ESVC s cílem účinněji plnit závazky EU týkající se rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen prostřednictvím vnějších vztahů Unie;
 6. poukazuje na to, že mezi hlavní faktory a příčiny napomáhající diskriminaci a utlačování patří: sexuální násilí a násilí na základě pohlaví páchané na ženách a dívkách, včetně škodlivých tradic jako např. dětské sňatky a mrzačení ženských pohlavních orgánů; nedostatečný přístup k základním odvětvím a sociálním službám,

jako je zdravotnictví, vzdělání, voda, hygiena a výživa; obtíže při získávání přístupu k péči v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví; nerovné zapojení do veřejných a soukromých institucí i do procesů politického rozhodování a mírových procesů;

7. připomíná, že nerovnost pohlaví se překrývá s dalšími formami nerovnosti a zhoršuje je a že výběr priorit a závazků k akcím se musí řídit porozuměním této skutečnosti;
8. vyzývá k tomu, aby se při provádění plánu GAP II věnovala větší pozornost dívkám a ženám, které čelí další diskriminaci na základě národnosti, sexuality, tělesného postižení, kasty nebo věku, a k odpovídajícímu rozčlenění údajů;
9. zdůrazňuje, že klíčovými faktory pro dosažení dlouhodobého a inkluzivního hospodářského růstu, pro boj proti nerovnosti a pro šíření finanční nezávislosti žen jsou větší zapojení žen na pracovním trhu, zlepšení podpory podnikání žen, obrana rovnosti příležitostí a mezd žen a mužů, jakož i podpora rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem;
10. vítá silný rámec pro monitorování a odpovědnost, který byl vytvořen s cílem měřit a sledovat pokrok při provádění plánu GAP II, a uznává, že jeho ambicióznější cíle skýtají pro EU skutečnou příležitost k tomu, aby dosáhla pokroku v oblasti rovnosti žen a mužů a emancipace dívek a žen v oblasti vnějších vztahů; uznává nicméně, že je zapotřebí hlubšího porozumění tomuto rámci, jakož i jeho harmonizace, aby bylo možné řádně posoudit dopady unijních opatření;
11. uznává význam posilování politik a opatření na podporu vzdělávání dívek a jeho vlivu na zdraví a zlepšování ekonomického postavení dívek; upozorňuje na skutečnost, že dívky a mladé ženy jsou mimořádně zranitelné a že je nutné věnovat zvláštní pozornost zajištění jejich přístupu ke všem stupňům vzdělávacího systému; v této souvislosti vyzývá, aby se zvážily mnohé příležitosti v oblasti přírodních věd, technologií, inženýrství a matematiky (obory STEM);
12. poukazuje na to, že pro posílení práv žen a jejich ekonomického postavení v různých odvětvích hospodářství je nezbytně nutné větší zapojení veřejného i soukromého sektoru; zdůrazňuje nutnost zapojení žen a jejich zastoupení v rámci vznikajících hospodářských oblastí, které jsou důležité pro udržitelný rozvoj, a to včetně odvětví IKT; zdůrazňuje, že podnikatelské prostředí musí hrát při posilování práv žen důležitou roli; v této souvislosti požaduje, aby byla zvýšená podpora poskytnuta místním malým a středním podnikům, zejména podnikatelkám, s cílem umožnit jim těžit z růstu poháněného soukromým sektorem;
13. zdůrazňuje, že je nutné posílit postavení žen žijících ve venkovských oblastech zlepšením jejich přístupu k půdě, vodě, vzdělání a odborné přípravě, na trhy a k finančním službám;
14. vyzývá EU, aby podpořila větší zapojení žen do procesů udržování a budování míru a do vojenských i civilních misí EU pro řešení krizí;

Výsledky plánu GAP II

15. vítá, že byl akční plán pro rovnost žen a mužů rozšířen a zahrnuje veškeré vnější služby EU a členské státy, a všímá si pokroku, kterého bylo dosaženo při změně institucionální kultury EU na úrovni ústředí a delegací, což je klíčovým krokem k posílení účinnosti iniciativ EU a jejich vlivu na rovnost pohlaví; vítá rovněž závazný požadavek zavedený plánem GAP II, aby všechny subjekty EU každoročně předkládaly zprávy o dosaženém pokroku v alespoň jedné tematické oblasti; znovu však připomíná, že je třeba posílit vedení a nadále zlepšovat soudržnost a koordinaci institucí EU a členských států využívaním stávajících struktur a rozpočtu;
16. vítá skutečnost, že útvary Komise a ESVČ a také 81 % delegací EU a 22 členských států předložily zprávy týkající se rovnosti žen a mužů za rok 2016; ačkoliv si uvědomuje, že mohou existovat výjimečné okolnosti ospravedlňující skutečnost, že delegace nepředloží zprávu, očekává, že delegace a členské státy znásobí své úsilí, a vyjadřuje přání vidět neustálý každoroční růst množství předložených zpráv; konstatuje, že mezi členskými státy přetrvávají významné rozdíly; připomíná, že plný soulad s podáváním zpráv o plánu GAP II a s jeho prováděním bude klíčový pro dosažení cíle tohoto plánu, kterým je začleňovat do roku 2020 genderová opatření do 85 % všech nových iniciativ;
17. vítá praktické kroky ke změně kultury a zavedení povinné genderové analýzy pro všechny nové vnější činnosti, což přenáší celkovou odpovědnost za předkládání zpráv o plánu GAP na vedoucí delegací EU, jakož i zvýšený počet vysoce postavených zaměstnanců zapojených do provádění plánu GAP II a jmenování zvyšujícího se počtu zastánců genderových otázek a ustanovení kontaktních míst pro genderové otázky v rámci delegací EU, ačkoliv v současné době existují kontaktní místa pro genderové otázky jen v polovině delegací EU; požaduje, aby bylo genderovým otázkám věnováno více času i na řídicí úrovni a aby delegace, které tak dosud neučinily, zřídily svá kontaktní místa pro genderové otázky; zdůrazňuje, že všechna kontaktní místa pro genderové otázky by měla mít dostatek času i kapacitu k tomu, aby mohla provádět své činnosti;
18. vyjadřuje politování nad tím, že podle zprávy ESVČ z listopadu 2016 poskytuje jen několik málo misí SBOP EU školení týkající se sexuálního nebo genderového obtěžování, a konstatuje, že v roce 2015 nebyl ze strany misí SBOP nahlášen žádný případ sexuálního nebo genderového obtěžování, zneužívání či násilí; poukazuje na to, že vůči případům sexuálního nebo genderového obtěžování je důležité uplatňovat politiku nulové tolerance a že je třeba podpořit institucionální struktury zaměřené na předcházení sexuálnímu či genderovému násilí; vyzývá ESVČ a členské státy, aby podporovaly veškeré úsilí zaměřené na boj proti sexuálnímu či genderovému násilí při mezinárodních operacích k udržení míru a aby zajistily účinnou ochranu oznamovatelů a obětí;
19. vítá zvýšený počet opatření zaměřených na rovnost pohlaví (ukazatele G1 & G2) a povinnost delegací poskytovat odůvodnění projektů, které toto zaměření nemají; zdůrazňuje, že by celkové zvýšení takovýchto projektů nemělo být na úkor konkrétních projektů zaměřených na genderové otázky (ukazatel G2), a doporučuje proto, aby projekty G2 měly konkrétní cíl; konstatuje, že není jasné, jak se cílená opatření (G2) a

- opatření týkající se začleňování (G1) vzájemně doplňují; vyzývá k dalšímu úsilí o vyjasnění začleňování hlediska rovnosti mužů a žen a k posílení cílených opatření;
20. konstatuje, že při tvorbě programů a výběru projektů se využívá pouze několik, stále se opakujících složek rovnosti žen a mužů; vyzývá provádějící subjekty, aby využívaly celý rozsah oblasti rovnosti žen a mužů;
 21. odsuzuje všechny formy násilí páchaného na ženách a dívkách a všechny formy genderově podmíněného násilí, a to i obchodování s lidmi, sexuální vykořisťování, nucené sňatky, zločiny ze cti, mrzačení ženských pohlavních orgánů či využívání sexuálního násilí jako válečné zbraně; vyzývá EU a všechny její členské státy, aby ratifikovaly Istanbulskou úmluvu, jakožto první právně závazný mezinárodní nástroj pro prevenci a potírání násilí na ženách;
 22. vyjadřuje politování nad tím, že ženy, které zažily nebo zažívají násilí, nemají stejnou podporu v souvislosti s násilím ze strany mužů, pokud jde o informace o azylových domech, přístup do těchto zařízení a poskytování těchto služeb, podpůrné služby a práva, linky bezpečí, krizová centra pro znásilněné, atd.; zdůrazňuje, že Istanbulská úmluva by se měla zejména zaměřit na násilí, jehož se muži dopouštějí na ženách, a zároveň bojovat proti veškerému genderově podmíněnému násilí tím, že se bude zabývat násilím motivovaným kombinací různých důvodů, včetně sexuální orientace, genderové identity a jejího vyjádření; zdůrazňuje význam strategických opatření k proaktivnímu boji proti genderovým stereotypům a proti projevům patriarchátu, rasismu, sexismu, homofobie a transfobie, jakož i genderové normativitě a heteronormativitě;
 23. vyjadřuje hluboké politování nad tím, že stávající programování upozadňuje genderový rozměr v krizových situacích nebo složitých konfliktech, což mimo jiné znamená, že dívky a ženy, které se staly oběťmi znásilnění v době války, nemají přístup k nediskriminační péči a zejména ke komplexní lékařské péči; vyzývá Komisi, aby systematicky uplatňovala plán GAP II v rámci humanitárních akcí, kde musí být poskytován nediskriminační přístup k lékařským službám, a aktivně informovala své humanitární partnery, že politika Komise stanoví, že v případech, kdy těhotenství ohrožuje život ženy či dívky nebo způsobuje utrpení, může být podle mezinárodního humanitárního práva odůvodněné provedení bezpečného potratu; naléhavě vyzývá k tomu, aby poskytování humanitární pomoci ze strany EU a členských států nebylo podřízeno omezením ze strany jiných partnerských dárců, pokud jde o nezbytnou lékařskou péči, včetně přístupu k bezpečným potratům pro ženy a dívky, jež se stanou oběťmi znásilnění při ozbrojených konfliktech; vítá, že se mnoho delegací EU zaměřilo na potírání násilí páchaného na ženách; trvá v této souvislosti na tom, že je nutné zajistit ochranu práva na život a důstojnost všech žen a dívek prostřednictvím aktivního potírání závadných praktik, jako je zabíjení na základě pohlaví; zdůrazňuje, že je nutné skoncovat se znásilňováním a útlakem coby prostředky vedení války a že EU musí vyvinout nátlak na vlády třetích zemí a všechny zúčastněné strany spojené s regiony, kde k tomuto násilí na základě pohlaví dochází, aby tomuto jevu byla učiněna přítrž, pachatelé byli postaveni před soud a spolupracovalo se s přeživšími, postiženými ženami a komunitami s cílem pomoci jim vyléčit se a zotavit;
 24. zdůrazňuje, že všeobecné dodržování práva na sexuální a reprodukční zdraví a přístup k

němu přispívají k dosažení všech rozvojových cílů udržitelného rozvoje v oblasti zdraví, jako jsou prenatální péče a opatření za účelem předcházení vysoce rizikovým porodům a snížení kojenecké a dětské úmrtnosti; poukazuje na to, že přístup k plánovanému rodičovství, službám v oblasti zdraví matek a k bezpečným a legálním potratům představuje důležitý prvek pro ochranu života žen; vyjadřuje však politování nad tím, že priority ve vztahu k plánovanému rodičovství či reprodukčnímu zdraví jsou zanedbávány, pokud jde o financování i programové plánování; je znepokojen tím, že žádná delegace EU na Blízkém východě, v severní Africe ani v regionech Evropy a střední Asie si nezvolila některý ukazatel v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv, přestože v těchto regionech existují v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv důležité související potřeby; vyzývá delegace EU v těchto regionech k opětovnému vyhodnocení těchto znepokojujících údajů s cílem určit, jestli je lze spojit s nesprávným vykazováním, nebo zda je nutné doplnit stávající programy o cílená opatření v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv a využít přitom přezkumu plánování programů v polovině období; zdůrazňuje, že kapitola věnovaná sexuálnímu a reprodukčnímu zdraví a právům musí být v každoroční zprávě zachována s cílem zajistit, aby transformační dopad plánu GAP II byl řádně posouzen a aby byl ve zprávě odpovídajícím způsobem a na základě metodického přístupu zachycen pokrok v otázkách sexuálního a reprodukčního zdraví a práv;

25. konstatuje, že zpráva ukazuje, že je zapotřebí posílit opatření v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv, což je nezbytná podmínka pro rovnost pohlaví a lepší postavení žen, a že je nezbytné mít vhodné nástroje k měření pokroku, pokud jde o zajištění univerzálního přístupu k sexuálnímu a reprodukčnímu zdraví a právům, jak to bylo dohodnuto v souladu se závazkem EU týkajícím se akčního programu Mezinárodní konference o populaci a rozvoji a Pekingské akční platformy a dokumentů, které vyplynuly z jejich hodnotících konferencí v souvislosti s cílem udržitelného rozvoje 5.6; v této souvislosti připomíná i cíle udržitelného rozvoje 3.7 a 5.3;
26. lituje skutečnosti, že v situaci, kdy se omezuje prostor pro občanskou společnost, je cíl 18, který je zaměřený na organizace pro práva žen a obhájce lidských práv žen, věnována jen malá pozornost; je znepokojen tím, že tematické prioritě týkající se politických a občanských práv, a zejména otázky požívání těchto práv ze strany žen a dívek, byl v rámci provádění plánu GAP II přisouzen jen malý význam;

Klíčová doporučení pro Komisi/ESVČ

27. vyzývá Komisi a ESVČ, aby podnikly další kroky k usnadnění výměny osvědčených postupů v oblasti zlepšování rovnosti žen a mužů a začleňování hlediska rovnosti žen a mužů mezi delegacemi a odděleními, jako je například zřizování a podpora sítě kontaktních míst pro genderové otázky a sdílení řady pozitivních příkladů úspěšných postupů, včetně mj. formulace programu, provádění opatření a systematické genderové analýzy, a aby zajistily, že genderové analýzy budou mít skutečný dopad na programy prováděné delegacemi EU;
28. zdůrazňuje, že v řadě prioritních oblastí bylo dosaženo významného pokroku, ale v některých oblastech je pokrok pomalejší, než se dalo očekávat; vyzývá Komisi, aby prostřednictvím studie přezkoumala důvody, proč se delegace EU častěji zaměřují na určité tematické cíle a prioritní oblasti, v nichž je následně dosahováno většího pokroku;

29. vyzývá k posílení kapacity v oblasti lidských zdrojů zaměřených na začleňování hlediska rovnosti žen a mužů v útvarech Komise prostřednictvím individualizovaného vzdělávání, reorganizace stávajících struktur a přijímání dodatečných pracovníků; domnívá se, že by posílení vzdělávání zaměstnanců, zejména nejvýše postavených a vedoucích úředníků, se zahrnutím specifického vzdělávání v oblasti genderových záležitostí v nejzranitelnějších skupinách, jakož i kontaktní místo pro genderové otázky na každém oddělení a koordinační skupina pro genderové otázky napříč GŘ DEVCO, GŘ NEAR, GŘ ECHO a ESVČ mohly přispět k začleňování hlediska rovnosti žen a mužů v rámci oddělení pro vnější politiku; domnívá se, že zlepšení i další specializaci školení o otázkách rovnosti žen a mužů je třeba zpřístupnit také místním partnerům na úrovni místních samospráv i nestátním subjektům, včetně nevládních organizací;
30. zdůrazňuje, že je třeba zajistit soudržnost a doplňkovost všech stávajících vnějších nástrojů a politik EU, pokud jde o začleňování hlediska rovnosti žen a mužů, například v rámci nového konsensu o rozvoji, balíčku zdrojů EU v oblasti začleňování hlediska rovnosti žen a mužů do rozvojové spolupráce a akčního plánu EU pro lidská práva a demokracii;
31. vítá pokyn ze dne 8. března 2016 ohledně zdrojů a nástrojů k provádění plánu GAP II, který se vztahuje na GŘ DEVCO a ESVČ, a vyzývá k tomu, aby byl vydán pokyn pro všechny evropské služby zapojené do provádění plánu GAP II;
32. vítá zahájení společné globální genderové iniciativy EU a OSN (iniciativa Spotlight), která se v souladu s cílem plánu GAP II zaměřuje na sexuální a genderové násilí a škodlivé praktiky, jako je mrzačení ženských pohlavních orgánů, předčasné nucené sňatky nebo obchodování s lidmi; konstatuje však, že podle zprávy o provádění se iniciativa Spotlight zaměřuje zejména na ty body programu, které jsou již globálně společným zdrojem znepokojení, a zdůrazňuje proto, že rovnost žen a mužů je třeba prosazovat komplexnějším způsobem, prostřednictvím přiměřenější skladby programů a způsobů provádění; vyzývá k tomu, aby iniciativa Spotlight obdržela dodatečné zdroje, které dosud nebyly vyčleněny na rovnost žen a mužů; žádá Komisi, aby využila přezkum svých programů týkajících se mezinárodní spolupráce v polovině období k navýšení prostředků na balíček zdrojů v oblasti rovnosti pohlaví s cílem dosáhnout ambiciózních cílů plánu GAP II, včetně začleňování genderového hlediska do dvoustranné spolupráce i tematických programů;
33. zdůrazňuje, že EU musí zásadu rovnosti žen a mužů podporovat a zohledňovat ve svých vnějších vztazích; konstatuje však, že vazba mezi obchodem a genderem není v plánu GAP II dostatečně řešena a obecně že začleňování hlediska rovnosti žen a mužů představuje i nadále mnohostrannou výzvu; v této souvislosti připomíná, že jednání o obchodních dohodách, a zejména o kapitolách o obchodu a udržitelném rozvoji, které se týkají pracovních práv, představuje důležitý nástroj pro prosazování rovnosti žen a mužů a emancipaci žen ve třetích zemích; vyzývá proto GŘ TRADE, aby v rámci své činnosti přijalo opatření k provádění plánu GAP II, a žádá, aby veškeré obchodní dohody EU zahrnovaly práva dívek a žen a rovnost pohlaví jakožto hybatele hospodářského růstu a aby dodržovaly základní úmluvy Mezinárodní organizace práce týkající se rovnosti žen a mužů a pracovních práv, včetně nucené a dětské práce; připomíná, že je třeba v průběhu provádění obchodních politik EU sledovat jejich dopad na posílení postavení žen a rovnost pohlaví;

34. konstatuje, že posílení postavení žen a dívek je jedním ze stanovených cílů vnější činnosti EU v rámci globální strategie pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku; konstatuje, že úloha žen při mírových jednáních a mediaci, jak ji zohledňuje akční plán GAP II, není dostatečná; poukazuje na významnou úlohu žen, pokud jde o prosazování dialogu a budování důvěry, vytváření koalicí ve prospěch míru a přinášení různých pohledů na to, co znamená mír a bezpečnost, zejména při předcházení konfliktům, řešení konfliktů a při obnově po jejich skončení; konstatuje, že prosazování práv žen v zemích zasažených krizí nebo konfliktem podporuje silnější a odolnější komunity; vítá skutečnost, že byl jmenován hlavní poradce ESVČ pro otázky rovnosti žen a mužů a pro provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti; vybízí k tomu, aby byly prostřednictvím OSN posíleny akce členských států EU a mezinárodní akce s cílem účinněji řešit dopad konfliktu a situace po skončení konfliktu na ženy a dívky; vyzývá Komisi, aby podpořila novou globální síť kontaktních míst pro ženy, mír a bezpečnost; bere na vědomí význam rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2250 o mládeži, míru a bezpečnosti a konstatuje, že je důležité, aby EU našla nejlepší možný způsob, jak tuto rezoluci provést;
35. připomíná svou žádost v souvislosti s obchodními jednáními s Chile, aby do dohody byla začleněna zvláštní kapitola o obchodu, rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen; zdůrazňuje, že návrh na začlenění takové speciální kapitoly do obchodní dohody se nyní poprvé stává skutečností; zdůrazňuje, že je třeba, aby byl informován o obsahu této kapitoly a aby ji vyhodnotil s cílem přijmout následně rozhodnutí na obecnější úrovni; naléhavě žádá EU, aby v obchodních dohodách přijala průřezová opatření, která by podpořila rovnost žen a mužů, umožnila výměnu osvědčených postupů a přinesla ženám větší prospěch z obchodních dohod;
36. vyzývá k tomu, aby byl v klíčových odvětvích, kterých se obchodní dohody nejvíce týkají, prováděn sběr dat rozčleněných podle pohlaví, což poskytne užitečný nástroj k co nejpřesnějšímu předvídání, jaký dopad by mohly mít na život žen, a k boji proti jejich nepříznivým důsledkům; rovněž žádá vytvoření mechanismu, jenž bude výslovně sloužit k monitorování a posilování genderové politiky v obchodních dohodách;
37. vítá tematickou prioritu, za kterou je považováno posílení hospodářského a sociálního postavení, a analýzu překážek bránících přístupu k produktivním zdrojům, včetně pozemků, i související činnosti; opakuje, že se EU sice zavázala k investicím do rovnosti žen a mužů v zemědělství, zemědělkyně však nejsou primárním cílem oficiální rozvojové pomoci v zemědělství, a vyzývá EU a její členské státy, aby v souladu s cílem 5 plánu GAP II přidělily zemědělkyním více zdrojů;
38. důrazně vyzývá všechny orgány a instituce, aby výrazně zlepšily zastoupení žen v delegacích, zejména na pozicích vedoucích delegací EU – v současnosti má ve svém čele ženu 28 ze 138 delegací, jakož i na pozicích vedoucích misí, kde je v současnosti ze 17 pozic pět obsazeno ženami; vyzývá Komisi a ESVČ, aby účinně prováděly cílené politiky, jež by usnadňovaly přístup žen k vedoucím a manažerským pozicím; poukazuje na nízkou přítomnost žen na rozhodovacích pozicích, což ukazuje na existenci neviditelných překážek, které ženám brání v zastávání pozic s větší odpovědností;

39. zdůrazňuje, že úspěch plánu GAP II bude ve výsledku záviset na dlouhodobé a důsledné angažovanosti čelných politických představitelů a vedoucích pracovníků v rámci veškerých aktérů EU i na dostupnosti dostatečných lidských a finančních zdrojů k jeho provádění a na přizpůsobování snah EU místním skutečnostem v přijímajících zemích; v této souvislosti vítá pozitivní zapojení komisaře pro mezinárodní spolupráci a rozvoj a vyzývá k většímu zapojení ostatních komisařů; poukazuje na to, že vysoká představitelka a vedoucí činitelé musí prokázat silnější politické vedení s cílem navýšit zdroje i odpovědnost a koordinovat a posilovat toto zapojení v nadcházejících letech; vyzývá všechny aktéry EU, aby využívaly balíček zdrojů v oblasti rovnosti pohlaví s cílem zajistit, aby začleňování hlediska rovnosti žen a mužů bylo uplatňováno soudržně, což povede ke splnění ambiciózních cílů plánu GAP II;
40. jednoznačně odsuzuje obnovení a rozšíření tzv. politiky Mexico City, neboli globálního roubového pravidla ze strany Spojených států amerických v lednu 2017 a důsledky, které to s sebou nese pro ženy a dívky, pokud jde o jejich komplexní zdravotní péči a práva; opět vyzývá EU a její členské státy, aby proaktivně podporovaly práva žen po celém světě a podstatně navýšily rozvojové financování na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU zaměřené na sexuální a reprodukční zdraví a práva, zejména pokud jde o přístup k plánování rodičovství a bezpečnému a legálnímu umělému přerušování těhotenství bez diskriminace, s cílem zacetit mezeru ve financování, kterou v této oblasti zanechaly Spojené státy;
41. vyzývá ESVČ, aby zlepšila provádění pokynů EU týkajících se osob LGBTI a aby zajistila, že delegace EU budou pravidelně konzultovat s organizacemi LGBTI a informovat je o dění v oblasti práv osob LGBTI, aby se tak zajistilo, že rozsah angažovanosti a přijímaných opatření bude vyplývat z potřeb komunity LGBTI v dané zemi, a nikoli z osobní angažovanosti pracovníků delegace, a aby koordinovala strategii a opatření nejenom s vnitrostátními velvyslanectvími členských států EU, ale také s velvyslanectvími třetích zemí a s mezinárodními organizacemi, jako je OSN;
42. konstatuje, že bude nezbytné poskytnout dostatek finančních prostředků na oblast rovnosti žen a mužů v rámci vnějších vztahů, aby bylo možné dodržet politické závazky, které byly v tomto směru přijaty; zdůrazňuje, že stávající finanční prostředky na opatření na podporu rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen jsou i nadále nedostatečné, a naléhavě vyzývá ke změně této situace v rámci příštího VFR;

Klíčová doporučení pro delegace EU

43. vítá flexibilitu, kterou plán GAP II poskytuje delegacím, aby mohly samy rozhodovat o prioritách v závislosti na situaci v dané zemi, jelikož to umožňuje analýzu a hodnocení potřeb každé země či regionu a řeší se tak konkrétní výzva, kterou je posílení práv žen a jejich ekonomického postavení; doporučuje však, aby byly delegace pobízeny k tomu, aby do konce plánu GAP II dosáhly pokroku nejméně u jedné priority v rámci každého tematického pilíře s cílem zajistit rovnoměrnější pokrytí různých tematických oblastí, jako je posílení politik a opatření na podporu vzdělávání dívek a z toho vyplývající důsledky pro zdraví a posílení ekonomického postavení; naléhavě vyzývá k zaměření pozornosti na situaci, ve které se nalézají ženy a dívky v oblastech postižených konflikty, jakož i na násilí na základě pohlaví a zejména na využívání znásilnění coby válečné zbraně; opětovně připomíná, že činnosti a projekty financované EU by měly být

systematicky zaměřeny na potírání genderových rozdílů a diskriminace;

44. připomíná povinnost stanovenou Smlouvami začleňovat hledisko rovnosti žen a mužů do všech činností EU, mimo jiné do politických dialogů, do všech odvětvových politických dialogů a do odvětví, jimž byla doposud věnována jen malá pozornost, jako jsou energetika, zemědělství, doprava, vzdělávání a veřejná správa; trvá na tom, aby bylo začleňování hlediska rovnosti žen a mužů součástí vnitrostátních plánů a politických rámců za účelem zajištění odpovědnosti a závazků partnerských zemí, a připomíná, že je důležité podporovat rozvojové projekty, jež v dotyčných zemích rozbíhají ženy; poukazuje na význam spolupráce s partnerskými zeměmi na vytváření rozpočtů zohledňujících genderové hledisko;
45. vyzývá k vytvoření zvláštní rozpočtové položky v oblasti rovnosti žen a mužů, aby se viditelněji řešila otázka účasti žen v politickém životě a jejich zastoupení v sousedních zemích EU a v EU; zdůrazňuje, že tyto programy by měly být plně propojeny s cíli a programy UN Women a měly by rovněž stanovovat měřitelné cíle, aby bylo možné pravidelně sledovat pokrok v oblasti rovnosti žen a mužů v zemích východního a jižního sousedství a úžeji a více spolupracovat s vládami partnerských států v rámci dvoustranného partnerství a dohod o přidružení s cílem dosáhnout rychleji lepších výsledků;
46. konstatuje, že odborná příprava týkající se začleňování hlediska rovnosti žen a mužů probíhá pouze v některých delegacích a že velká část proškolených zaměstnanců měla smluvní poměr s dočasným přidělením; vyzývá delegace EU, aby tuto situaci napravily;
47. v politickém dialogu zdůrazňuje důležitost zlepšování účasti žen na vzdělávání a hospodářské činnosti, v zaměstnání a podnikání jakožto prioritního nástroje pro zlepšování postavení žen ve společnosti;
48. zdůrazňuje, že je důležité provádět systematické genderové analýzy podložené důkazy s využitím údajů rozlišených podle pohlaví a věku, pokud je to možné, a to po konzultaci a za účasti místních organizací občanské společnosti, ženských sdružení, organizací hájících lidská práva a místních a regionálních orgánů odpovědných za posuzování a výběr cílů, prostředky pro provádění a zdroje pro sledování a také za účinnost a udržitelnost výsledků; vítá skutečnost, že byly dokončeny analýzy genderové situace ve 42 zemích, vybízí k rychlému dokončení analýz všech ostatních zemí a k vyšší míře uplatňování kritérií rovnosti žen a mužů v rámci systémů pro monitorování programů a projektů a při hodnotících postupech a žádá, aby genderová analýza hrála úlohu ve vymezení státních strategických cílů, programů, projektů a dialogu; vybízí EU, aby posoudila možnosti systematictějšího sdílení, řízení a aktualizace genderových analýz, aby se zlepšila koordinace a genderová analýza se neomezovala jen na viditelné oblasti politiky, jako je vzdělávání a zdraví matek, ale aby se rovněž posoudily oblasti politiky, které jsou často mylně považovány za genderově neutrální, a to zejména zemědělství, klima a energetika;
49. konstatuje, že ve společném pracovním dokumentu útvarů o rámci na období 2016–2020 Komise uznala, že finanční investice EU do rovnosti žen a mužů nejsou systematicky vyhodnocovány; vyzývá Komisi, aby přijala jasný přístup zaměřený na

- výsledky, který stanoví náročné normy pro mechanismy pro podávání zpráv, hodnocení a odpovědnost, a aby prosazovala rozhodování založené na důkazech s cílem účinněji a účelněji využívat dostupné finanční zdroje; žádá, aby byla vypracována zpráva, která přesně určí, kolik finančních prostředků bylo konkrétně věnováno na začleňování hlediska rovnosti žen a mužů, a aby v ní byly uvedeny nejvýznamnější dosažené cíle;
50. zdůrazňuje, že je nutné dále zlepšit způsob shromažďování dat na vnitrostátní úrovni a vytvořit konkrétní ukazatele s cíli, které se budou na těchto ukazatelích zakládat, a že je důležité, aby jejich monitorování bylo sladěné s rámcem cílů udržitelného rozvoje;
51. připomíná, že ženská práva jsou lidská práva, a vybízí k tomu, aby se nadále pracovalo na řešení problematiky sociálních a kulturních norem a genderových stereotypů ve společnosti, a to prostřednictvím užší spolupráce s občanskou společností a organizacemi, které na místní úrovni hájí práva žen a jejich emancipaci, zejména v souvislosti s nestabilitou státu a konfliktními nebo nouzovými situacemi; je přesvědčen, že vytváření nových nebo rozvoj stávajících sítí a zahrnutí všech klíčových subjektů, včetně soukromého sektoru, má zásadní význam, stejně jako rozvoj partnerství veřejného a soukromého sektoru, je-li to možné; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby se posilovala úloha žen v místních společenstvích a nevládních organizacích při monitorování a zajišťování odpovědnosti místních orgánů; zdůrazňuje, že místo toho, aby byly ženy a dívky představovány jako zranitelné, by měla být zdůrazňována jejich úloha jakožto hybné síly změn a rozvoje a mírových činitelů v řešení konfliktů; zdůrazňuje, že je nutné zahrnout a aktivně zapojit chlapce a muže, má-li se dosáhnout skutečné rovnosti mezi ženami a muži; vybízí proto k rozsáhlému vzdělávání s cílem změnit chování týkající se násilí na základě pohlaví, do něhož budou zapojeni všichni muži, chlapci i komunity; zdůrazňuje, že společenské normy týkající se úlohy žen a mužů, staví ženy do situace, kdy jsou velmi zranitelné, zejména v souvislosti s jejich sexuálním a reprodukčním zdravím, a vedou ke škodlivým praktikám, jako jsou mrzačení ženských pohlavních orgánů či sňatky dětí, sňatky v raném věku nebo nucené sňatky;
52. vyzývá EU, aby podporovala právní rámce a strategie vybízející ženy k tomu, aby se výrazněji a účinněji zapojovaly do udržování míru, jeho upevňování a také do mediačních postupů a vojenských i civilních misí EU určených k řízení krizových situací, a to v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti a se zvláštním důrazem na sexuální násilí související s konflikty; domnívá se, že za tímto účelem by analýza konfliktů zohledňující otázky rovnosti žen a mužů provedená na základě konzultací s komunitními činiteli a organizacemi žen mohla vést k lepšímu porozumění postavení žen v konfliktech;
53. zdůrazňuje, že je třeba vyčlenit v rozpočtu prostředky na programy prevence dětských sňatků, jejichž cílem je vytvořit prostředí, v němž mohou dívky dosáhnout svého plného potenciálu, a to i prostřednictvím vzdělávání, sociálních a ekonomických programů pro dívky, které nechodí do školy, systémů na ochranu dětí, azylových domů pro dívky a ženy, právního poradenství a psychologické podpory;
54. zdůrazňuje význam čím dál většího zapojování organizací občanské společnosti a jiných zúčastněných stran, jako jsou subjekty činné v oblasti lidských práv, zdravotnictví či životního prostředí, prostřednictvím pravidelného dialogu a koordinace s delegacemi

EU, neboť taková spolupráce přispěje ke zvyšování viditelnosti a lepšímu provádění plánu GAP II, čímž se prohloubí veřejná odpovědnost ve vztahu k pokroku v otázce rovnosti žen a mužů;

55. je znepokojen tím, že ochraně obráncům práv žen a organizacím hájícím tato práva je věnována nedostatečná pozornost s ohledem na skutečnost, že se nyní nacházejí kvůli zmenšujícímu se občanskému prostoru v mnoha regionech pod velkým tlakem; je rovněž znepokojen tím, že tematické prioritě týkající se politických a občanských práv, a zejména otázce požívání těchto práv ze strany žen a dívek, byl při provádění plánu GAP II přisouzen jen malý význam;
56. vyzývá delegace EU, aby zajistily účinný a pravidelný sběr údajů o násilí páchaném na ženách a dívkách, vypracovaly doporučení pro jednotlivé země a podporovaly vytváření ochranných mechanismů a vhodných struktur podpory pro oběti;

Klíčová doporučení pro Evropský parlament

57. vybízí delegace Parlamentu, aby v rámci své spolupráce s partnerskými zeměmi systematicky vznášely dotazy ohledně genderového plánování, výsledků genderové analýzy a činností v oblasti podpory rovnosti pohlaví a emancipace žen a aby do programů misí zahrnuly setkání s ženskými organizacemi; vyzývá Parlament, aby zajistil vyváženější zastoupení žen a mužů ve svých delegacích;
58. vyzývá Komisi, aby zpřístupnila zprávy o analýze genderové situace v dotčených zemích, a rovněž žádá, aby byly tyto zprávy zahrnuty do informačních brífinků pro všechny delegace Parlamentu ve třetích zemích;
59. doporučuje, aby Parlament pravidelně hodnotil budoucí zprávy o provádění plánu GAP II, pokud možno každé dva roky;

Klíčová doporučení v souvislosti s budoucími zprávami

60. zdůrazňuje, že je nutné zjednodušit metodu podávání zpráv, tak aby minimalizovala byrokracii; vyzývá k tomu, aby byly budoucí zprávy o provádění dokončovány a zveřejňovány v kratším časovém rámci; požaduje, aby bylo zavedeno zprávy podávané on-line a přehledné vzory a byla vydána příručka s pokyny k usnadnění práce delegací;
61. zdůrazňuje, že je třeba začlenit ženy do hospodářských oblastí, které jsou důležité pro udržitelný rozvoj, a zajistit v těchto oblastech jejich zastoupení; zdůrazňuje, že důležitou úlohu při posilování práv žen má podnikání; v této souvislosti žádá, aby byla prostřednictvím mikroúvěrů poskytnuta větší podpora místním malým a středním podnikům, zejména podnikatelkám, aby mohly těžit z růstu stimulovaného soukromým sektorem;
62. zdůrazňuje, že je nutné podporovat posilování vnitrostátních statistických kapacit a mechanismů v partnerských zemích a zároveň účinně koordinovat finanční a technickou pomoc s cílem umožnit lepší měření, monitorování a správu výsledků získaných v oblasti začleňování hlediska rovnosti žen a mužů;
63. vyzývá Komisi, aby v rámci provádění programů pro posilování postavení žen, které

jsou financovány ze strany EU, shromažďovala údaje rozlišené podle pohlaví;

64. poukazuje na to, že jsou potřebné nejen kvalitní politiky začleňování hlediska rovnosti žen a mužů, nýbrž též zprávy o konkrétních praktických krocích – zejména v citlivých oblastech, jako je sexuální a reprodukční zdraví – s nimiž bude možné měřit skutečný dopad na životy žen a dívek, jakož i mužů a chlapců;
65. opětovně však připomíná, že posuzování údajů z genderového hlediska je komplexnější než pouhé shromažďování údajů rozlišených podle pohlaví, a vyzývá ke zkvalitnění shromažďování údajů, aby bylo možné provést kvalitativní analýzu situace žen, například pokud jde o pracovní podmínky;
66. zdůrazňuje, že je zapotřebí posílit hodnověrnost genderových analýz prostřednictvím harmonizace údajů shromažďovaných delegacemi EU, a to takovým způsobem, aby je bylo možné srovnávat;
67. upozorňuje na to, že je nezbytné s mezinárodními i vnitrostátními partnery, akademickou obcí, think tanky a organizacemi žen nejenom vést konzultace, ale že je rovněž nutné zajistit, aby jejich podněty a odbornost přispívaly k monitorování činností a programů pro rovnost pohlaví, které jsou financovány EU;
68. připomíná, že je povinností EU a členských států dodržovat při vypracovávání a provádění migrační politiky EU práva dívek a žen coby migrantek, uprchlic a žadatelek o azyl; v této souvislosti požaduje, aby byla opět posouzena možnost spolupráce operace EU NAVFOR MED SOPHIA s libyjskou pobřežní stráží s ohledem na zprávy o sexuálním násilí systematicky páchaném na ženách v zajišťovacích zařízeních na libyjské půdě;
69. konstatuje, že koncept začleňování hlediska rovnosti žen a mužů stále zůstává často nepochopen a že je třeba po kvalitativní stránce zlepšit podávání zpráv, což by umožnilo zhodnotit provádění plánu GAP v rámci stávajících politik a projektů; poukazuje na potřebu hmatatelných cílů a činností, jež budou spojeny s jasnými a konkrétními referenčními body a přesným harmonogramem, i kvalitativního hodnocení dat, které ukáže, jaký skutečný dopad měla provedená opatření na přijímající země, aby tak plán GAP II mohl sloužit jako opravdový mechanismus pro prioritizaci a provádění politik, a nejen jako pouhý interní nástroj pro podávání zpráv;

ooo

o

70. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

MENŠINOVÉ STANOVISKO

kteřé předkládá v souladu s čl. 52a odst. 4 jednacího řádu
Dubravka Šuica

Po prvním roce fungování plánu GAP II na období let 2016–2020 byla zaznamenána řada pozitivních trendů. Vítám výběr čtyř tematických pilířů, které jsou zejména zaměřeny na zajištění fyzické a psychické integrity dívek a žen, podporu hospodářských a sociálních práv i zlepšení postavení dívek a žen a posílení vlivu dívek a žen a jejich účasti, jakož i na změnu institucionální kultury útvarů Komise a ESVČ. Vzhledem k tomu, že provádění plánu je v rané fázi, podporuji doporučení zaměřená na další zlepšování tohoto nástroje a rovněž konstatuji, že je ještě příliš brzo, aby bylo možné celkově posoudit jeho vliv či kritizovat Komisi. Dále jsem přesvědčena, že zpráva EP by se měla zaměřit výhradně na praktické aspekty jeho provádění. V důsledku toho nemůžu podpořit pozměňovací návrhy ideologického charakteru, které významně překračují rozsah a účel této zprávy, nerealistické požadavky týkající se rozvojové spolupráce EU se třetími zeměmi ani přehnané žádosti o rozpočtové prostředky. Vyjadřuji politování nad nekonstruktivní spoluprací mezi politickými skupinami a nad neochotou dosáhnout kompromisu ohledně znění zprávy. Proto jsem se rozhodla zdržet se závěrečného hlasování.

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI

pro Výbor pro rozvoj a Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

k provádění společného pracovního dokumentu útvarů (SWD(2015)0182) – Rovnost žen a mužů a posílení postavení žen: proměna života dívek a žen prostřednictvím vnějších vztahů EU (2016–2020) (2017/2012(INI))

Zpravodajka: Beatriz Becerra Basterrechea

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro rozvoj a Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- s ohledem na Úmluvu Rady Evropy z roku 2011 o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí,
- A. vzhledem k tomu, že veškerá vnější činnost Evropské unie by měla přispívat k naplňování lidských práv zakotvených ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v dalších mezinárodních nástrojích v oblasti lidských práv a měla by být vodítkem v celé rozvojové spolupráci a programování ve všech odvětvích a všech fázích programovacího procesu;
- B. vzhledem k tomu, že pátý z cílů udržitelného rozvoje uvádí, že genderová rovnost a posílení postavení všech žen a dívek nejsou jen základním lidským právem, ale nezbytným základem pro mírový, prosperující a udržitelný svět; vzhledem k tomu, že zajištění rovného přístupu žen a dívek ke vzdělání, zdravotní péči a důstojné práci a zastoupení v politických a hospodářských rozhodovacích procesech bude podnětem pro udržitelná hospodářství a přínosem pro společnosti a lidstvo obecně; vzhledem k tomu, že pro EU a její členské státy by mělo být prioritou zaručit ženám právo na přístup k důstojnému příjmu, půdě, dědictví a přírodním zdrojům, což jsou hlavní faktory jejich nezávislosti; vzhledem k tomu, že posílení hospodářského postavení žen musí hrát zásadní úlohu v akčním plánu pro rovnost žen a mužů;
- C. vzhledem k tomu, že rok 2018 je rokem 70. výročí přijetí Všeobecné deklarace lidských práv a že zásada rovnosti je jádrem pohledu na lidská práva ze strany Charty OSN z roku 1945, která uvádí, že lidská práva a základní svobody by měly platit pro všechny

lidi „bez diskriminace na základě rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženství“;

- D. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 3. října 2017 o řešení zmenšujícího se prostoru pro občanskou společnost v rozvojových zemích¹ Parlament poukazuje na velký význam rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen v rámci vnějších vztahů EU;
 - E. vzhledem k tomu, že Úmluva o právech dítěte, kterou podepsalo 195 zemí, je právně závazná a je klíčovým nástrojem k řešení zranitelnosti dívek a zvláštní ochrany a péče, kterou potřebují;
 - F. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je jednou ze společných hodnot, na nichž je založena evropská politika sousedství, ačkoli v této záležitosti chybí jasné cíle a konkrétní akční body; vzhledem k tomu, že míra politické účasti a zastoupení žen v sousedních zemích EU je nízká;
 - G. vzhledem k tomu, že pro posílení práv žen a dívek je důležité zapojení mužů a chlapců do zlepšování genderové rovnosti;
 - H. vzhledem k tomu, že ratifikace a účinné provedení Istanbulské úmluvy všemi zeměmi, včetně členských států EU, musí být v příštích letech považováno za prioritu s ohledem na jejich význam pro lepší uplatňování politik genderové rovnosti;
1. domnívá se, že z hlediska lidských práv dokázal akční plán pro rovnost žen a mužů (GAP II) již v prvním roce účinně posílit koordinaci a soudržnost EU, přičemž jeho prvořadým cílem je podporovat pokrok EU a jejích 28 členských států při dosahování cílů Agendy 2030 a cílů, jež jsou stanoveny v Úmluvě o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW), Pekingské akční platformě a Káhírském akčním programu;
 2. konstatuje, že využívání nejmodernějších metod politického výzkumu a spolehlivých údajů má zásadní význam při budování povědomí o rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen, aby bylo možné rozvíjet politiky a strategie, které zvýší schopnost Unie dosáhnout toho, aby byla genderová rovnost každodenní realitou; vyzývá proto ESVČ a Komisi, aby věnovaly zvláštní pozornost dosažení cíle, jímž je zajistit nezávislé hodnocení provádění opatření uvedených v příloze 1 akčního plánu GAP II;
 3. zdůrazňuje, že v zájmu plného dosažení rovnosti žen a mužů je třeba využít možností, které nám dává digitální věk; konstatuje, že za účelem posílení postavení žen z politického a hospodářského hlediska a překonání digitální propasti mezi ženami a muži je třeba poskytnout přístup k digitálnímu vzdělávání na místní úrovni; konstatuje, že přístup k internetu a schopnost používat IKT umožňuje ženám a dívkám získat informace o jejich právech a zapojit se do moderní společnosti rovnoprávně s muži, což naopak posiluje ekonomiku a celkově zlepšuje životní podmínky;
 4. konstatuje, že ženy a muži jsou odlišně postiženi nestabilní situací, pokud jde o porušování lidských práv, přístup ke spravedlnosti, extrémní chudobu a diskriminační politiky/režimy, a že genderové role a vztahy jsou důležité pro pochopení příležitostí

¹ Přijaté texty, P8_TA(2017)0365.

a překážek v oblasti budování státu; zdůrazňuje, že akční plán GAP II by měl obecněji začlenit rovnost žen a mužů do celého spektra lidských práv a do souvislostí a postupů řádné správy;

5. připomíná, že úloha delegací EU se zvýšila přijetím Lisabonské smlouvy a že delegace nyní hrají při provádění akčního plánu GAP II ústřední úlohu; konstatuje, že se jedná o první kontaktní místo pro koordinaci úsilí EU s mezinárodními partnery v dané zemi, a zdůrazňuje požadavek, aby delegace zajistily provádění politik, zejména pokud jde o začleňování, ochranu a prosazování rovnosti žen a mužů; vítá jmenování kontaktních osob pro otázky rovnosti žen a mužů v delegacích a požaduje řádné přidělení pracovní doby, jelikož úkoly týkající se otázek rovnosti žen a mužů jsou k jejich hlavním či jiným povinnostem doplňkové; konstatuje, že je nezbytné, aby delegace a kontaktní osoby pro otázky rovnosti žen a mužů důkladně pochopily genderový kontext s cílem přispět k formulování cílů, programů, projektů a dialogu v rámci strategie země a o jejich provádění; vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVČ, aby vypracovaly jasné operační pokyny, pokud jde o úlohu kontaktních osob pro otázky rovnosti žen a mužů v delegacích, aby tyto osoby mohly skutečně plnit funkci poradců pro lidská práva a měly možnost vykonávat svou činnost účinně;
6. vyjadřuje politování nad tím, že podle nejnovějších statistik ESVČ tvoří ženy pouze pětinu vedoucích delegací EU, což je méně než základní podíl žen coby vedoucích misí EU v roce 2014; vyjadřuje dále politování nad skutečností, že pouze jeden ze sedmi zvláštních zástupců EU je žena; zdůrazňuje rovněž, že ženy představují pouze přibližně 25 % zaměstnanců v civilních misích SBOP a že nejsou k dispozici komplexní statistiky ohledně účasti žen na vojenských misích a operacích SBOP; vyzývá EU, aby podporovala větší zapojení žen do procesů budování a udržování míru a do vojenských i civilních misí EU pro řešení krizí; vyzývá ESVČ a Radu, aby šly příkladem a přijaly okamžitá nápravná opatření s cílem zvýšit účast žen v zahraničních misích a aby je více jmenovaly na vedoucí a významné pozice v EU a zejména v delegacích EU;
7. lituje, že podle zprávy ESVČ z listopadu 2016 poskytuje jen několik málo misí SBOP EU školení týkající se sexuálního nebo genderového obtěžování, a konstatuje, že v roce 2015 nebyl ze strany misí SBOP nahlášen žádný případ sexuálního nebo genderového obtěžování, zneužívání či násilí; poukazuje na to, že vůči případům sexuálního nebo genderového obtěžování je důležité uplatňovat politiku nulové tolerance a že je třeba podpořit institucionální struktury zaměřené na předcházení sexuálního či genderového násilí; vyzývá ESVČ a její členské státy, aby podporovaly veškeré úsilí zaměřené na boj proti sexuálnímu či genderovému násilí při mezinárodních operacích k udržení míru a aby zajistily účinnou ochranu oznamovatelů a obětí;
8. žádá všechny instituce a politické aktéry zapojené do rozvíjení vnější činnosti EU, aby v zájmu zajištění zvláštní ochrany dětí a péče o ně považovali dodržování Úmluvy o právech dítěte, jejích protokolů a příslušných mezinárodních smluv za prioritu; poukazuje na význam plné ratifikace Úmluvy o právech dítěte, která by se měla stát první univerzálně ratifikovanou úmluvou OSN o lidských právech; vyzývá k podpoře lidských práv dívek a posílení jejich postavení, přičemž uznává, že posílení jejich postavení vyžaduje aktivní a rovnocennou účast dívek na rozhodovacích postupech; zdůrazňuje, že tyto body by měly být považovány za hlavní prvky provádění akčního plánu GAP II; vyzývá rovněž k dodržování Úmluvy o právech osob se zdravotním

postižením a jejich protokolů s cílem chránit práva žen a dívek se zdravotním postižením; připomíná, že dívky z řad migrantů, zvláště pokud nemají doprovod, jsou zranitelné a potřebují ochranu v souladu s ustanoveními mezinárodního práva; vyjadřuje obavy ohledně znepokojivého nárůstu počtu nezaregistrovaných dětí narozených mimo zemi původu svých rodičů, což se týká významného počtu dívek;

9. upozorňuje na význam osvěty v oblasti reprodukčního zdraví mezi ženami a dívkami a připomíná, že toto vzdělávání posiluje postavení žen a napomáhá prevenci sexuálně přenosných nemocí; zdůrazňuje, že je důležité nepřetržitě plnit závazek EU posilovat fyzickou a psychickou integritu dívek a žen; zdůrazňuje, že politika EU v oblasti lidských práv a rovnosti žen a mužů může být věrohodná pouze tehdy, pokud existuje soudržnost mezi vnitřní a vnější politikou; důrazně odsuzuje opětovné zavedení a rozšíření politiky zvané „Global Gag Rule“ a její dopad na globální zdravotní péči a související práva žen a dívek; znovu vyzývá EU, aby spolu se svými členskými státy zaplnila mezeru ve financování, která vznikla v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a souvisejících práv a aby k tomu využila finanční prostředky EU určené na rozvoj; konstatuje, že cílem akčního plánu GAP II je posílení postavení žen tak, aby získaly kontrolu nad svým sexuálním a reprodukčním životem; vyzývá ESVČ a Komisi, aby směřovaly své úsilí vůči všem třetím zemím, které nadále považují potrat za jakýchkoli okolností za nezákonný; vyzývá znovu Komisi, aby aktivně informovala své humanitární partnery, že politika Komise stanoví, že v případech, kdy těhotenství ohrožuje život ženy či dívky nebo způsobuje nesnesitelné utrpení, může mezinárodní humanitární právo nebo mezinárodní předpisy v oblasti lidských práv odůvodnit poskytnutí bezpečného potratu;
10. zdůrazňuje, že EU a její členské státy musí bojovat proti veškerému násilí páchanému na ženách, ať už fyzickému, psychickému, sociálnímu či finančnímu, a jejich prioritou by měl být přístup ke vzdělání a boj proti všem genderovým stereotypům u dívek a chlapců od nejútlejšího věku; vítá víceletou globální iniciativu Spotlight, kterou zahájily EU a OSN a která je zaměřena na odstranění všech forem násilí páchaného na ženách a dívkách, neboť na toto téma soustřeďuje pozornost a klade jej do centra úsilí o dosažení rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen v souladu s Agendou pro udržitelný rozvoj 2030; vyzývá k účinnému provádění této iniciativy;
11. konstatuje, že posílení postavení žen a dívek je jedním ze stanovených cílů vnější činnosti EU v rámci globální strategie pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku; konstatuje, že úloha žen při mírových jednáních a mediaci, jak ji zohledňuje akční plán GAP II, není dostatečná; poukazuje na významnou úlohu žen, pokud jde o prosazování dialogu a budování důvěry, budování koalicí ve prospěch míru a přinášení různých pohledů na to, co znamená mír a bezpečnost, zejména při předcházení konfliktům, řešení konfliktů a při obnově po skončení konfliktu; konstatuje, že prosazování práv žen v zemích zasažených krizí nebo konfliktem podporuje silnější a odolnější komunity; vítá skutečnost, že byl jmenován hlavní poradce ESVČ pro otázky rovnosti žen a mužů a pro provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti; vybízí k tomu, aby byly prostřednictvím Organizace spojených národů posíleny akce členských států EU a mezinárodní akce s cílem účinněji řešit dopad konfliktu a situace po skončení konfliktu na ženy a dívky; vyzývá Komisi, aby podpořila novou globální síť kontaktních míst pro ženy, mír a bezpečnost; bere na vědomí význam rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2250 o mládeži, míru a bezpečnosti a konstatuje, že je důležité, aby

EU nalezla nejlepší možný způsob, jak tuto rezoluci provést;

12. vyjadřuje politování nad sexuálním násilím, které je používáno proti ženám a dívkám jako válečná zbraň, a odsuzuje jej; žádá, aby byla přijata opatření zajišťující ochranu žen a dívek, zejména zřízením bezpečných útulků pro ně a jejich děti; vyzývá EU, aby zajistila ochranu dívek a žen v konfliktech, zejména pokud jsou oběťmi sexuálního násilí spojeného s konfliktem, mrzačení ženských pohlavních orgánů nebo nucených sňatků; zdůrazňuje, že znásilnění je používáno jako válečná zbraň, a mělo by být tedy vždy odsouzeno a vymýceno; považuje za zásadní zajistit, aby byla ženám, které se staly oběťmi znásilnění ve válce, bezpečně poskytnuta veškerá nezbytná zdravotní pomoc, mimo jiné tím, že jim bude umožněn přístup k bezpečnému potrátu, jak stanoví mezinárodní humanitární právo; velmi lituje toho, že podle studie Evropského parlamentu o provádění plánu GAP II upozaduje stávající programování genderový rozměr v krizových situacích nebo složitých konfliktech;
13. vyzývá EU, aby při posuzování věnovala větší pozornost kvalitativním aspektům, včetně zlepšení sebeúcty a sebedůvěry žen a dívek, posunům v mocenských vztazích mezi ženami a muži ve společnosti obecně a ukazatelům, které mohou zachytit nepočitatelné aspekty sociální, ekonomické a politické změny a posílení postavení žen a dívek; zdůrazňuje, že je důležité zvýšit informovanost ve společnosti obecně a zaměřit se na konkrétní skupiny a osoby s cílem dosáhnout vzájemného porozumění, pokud jde o příčiny a následky genderové nerovnosti;
14. je znepokojen tím, že tematická priorita týkající se politických a občanských práv, konkrétně požívání politických a občanských práv žen a dívek, získala při provádění akčního plánu GAP II omezenou prioritu, a žádá, aby byla organizacím hájícím práva žen a obráncům lidských práv žen věnována zvýšená pozornost; zdůrazňuje, že je důležité umožnit ženám účastnit se politických postupů a veřejného života na všech úrovních, a poukazuje proto na nutnost zajistit spravedlivý přístup žen do politických sfér coby voliček, kandidátek, volených činitelů a úřednic veřejné správy; žádá, aby byla ženám, které kandidují na politickou funkci, poskytována odborná příprava, která by jim pomohla rozvíjet jejich schopnosti; připomíná, že posílení postavení nemůže být spojeno pouze s přístupem na trh práce, neboť je třeba dosáhnout pokroku v mnoha dalších oblastech, jako je politické zastoupení, právní ochrana a zdraví, a to zejména prostřednictvím vzdělání;
15. vyzývá k vytvoření zvláštní rozpočtové položky v oblasti rovnosti žen a mužů, aby se viditelněji řešila otázka účasti žen v politickém životě a jejich zastoupení v sousedních zemích EU a v EU; zdůrazňuje, že tyto programy by měly být plně propojeny s cíli a programy UN Women a měly by rovněž stanovovat měřitelné cíle, aby bylo možné pravidelně sledovat pokrok v oblasti rovnosti žen a mužů v zemích východního a jižního sousedství a úžeji a více spolupracovat s vládami partnerských států v rámci dvoustranného partnerství a dohod o přidružení s cílem dosáhnout rychleji lepších výsledků;
16. konstatuje, že ve společném pracovním dokumentu útvarů o rámci na období 2016–2020 Komise uznala, že finanční investice EU do genderové rovnosti nejsou systematicky vyhodnocovány; vyzývá Komisi, aby přijala jasný přístup zaměřený na výsledky, který stanoví náročné normy pro mechanismy pro podávání zpráv, hodnocení

a odpovědnost, a aby prosazovala rozhodování založené na důkazech s cílem účinněji a účelněji využívat finanční zdroje; žádá, aby byla předložena zpráva, v níž by se přesně určilo, kolik finančních prostředků bylo konkrétně věnováno na začleňování hlediska rovnosti žen a mužů, a aby v ní byly uvedeny nejvýznamnější dosažené cíle;

17. zdůrazňuje, že v konfliktních situacích a situacích po ukončení konfliktu by se akční plán GAP II měl více zaměřit na začlenění otázky rovnosti žen a mužů do souvislostí a praxe širšího a komplexnějšího uplatňování lidských práv a řádné správy;
18. upozorňuje na závazek Komise zahrnovat genderové hledisko a začleňovat genderovou analýzu a perspektivy do všech nástrojů; požaduje, aby se tento přístup odrážel ve všech nástrojích EU, zejména v evropském nástroji pro demokracii a lidská práva;
19. vyzývá k podpoře politik a opatření na podporu vzdělávání dívek a z toho vyplývající posílení jejich postavení; trvá na posílení nevládních organizací (NGO), které brání životy dívek a žen a obhajují jejich práva a posílení jejich postavení;
20. zdůrazňuje, že je třeba začlenit ženy do hospodářských oblastí, které jsou důležité pro udržitelný rozvoj, a zajistit v těchto oblastech jejich zastoupení; zdůrazňuje, že důležitou úlohu při posilování práv žen má podnikání; v této souvislosti žádá, aby byla prostřednictvím mikroúvěrů poskytnuta větší podpora místním malým a středním podnikům, zejména podnikatelkám, aby mohly těžit z růstu stimulovaného soukromým sektorem;
21. připomíná, že je povinností EU a členských států dodržovat při provádění a rozvoji migrační politiky EU práva dívek a žen coby migrantek, uprchlic a žadatelek o azyl; v této souvislosti požaduje, aby byla opět posouzena možnost spolupráce operace EU NAVFOR MED SOPHIA s libyjskou pobřežní stráží s ohledem na zprávy o sexuálním násilí systematicky páchaném na ženách v zajišťovacích zařízeních na libyjské půdě.

INFORMACE O PŘIJETÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

Datum přijetí	23.1.2018
Výsledek konečného hlasování	+: 53 -: 5 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Victor Boştinaru, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule-Pēterse, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tőkés, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Brando Benifei, Marek Jurek, Jo Leinen, Miroslav Poche, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Beatriz Becerra Basterrechea, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Barbara Kudrycka, Tiemo Wölken

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ VE VÝBORU POŽÁDANÉM O STANOVISKO

53	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Iveta Grigule-Pēterse, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Jozo Radoš, Ivo Vajgl
ECR	Amjad Bashir
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Miguel Urbán Crespo, Marie-Christine Vergiat
PPE	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Elmar Brok, Lorenzo Cesa, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Barbara Kudrycka, Eduard Kukan, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, László Tőkés, Traian Ungureanu
S&D	Nikos Androulakis, Francisco Assis, Brando Benifei, Goffredo Maria Bettini, Victor Boştinaru, Eugen Freund, Jo Leinen, Andrejs Mamikins, Alex Mayer, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Paşcu, Tonino Picula, Miroslav Poche, Tiemo Wölken
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Tamás Meszerics, Alyn Smith, Bodil Valero

5	-
ECR	Bas Belder, Marek Jurek
EFDD	James Carver
NI	Georgios Epitideios, Janusz Korwin-Mikke

0	0

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	24.4.2018
Výsledek konečného hlasování	+: 24 -: 5 0: 13
Členové přítomní při konečném hlasování	Malin Björk, Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličă, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Liliana Rodrigues, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theoharous, Ángela Vallina, Paavo Väyrynen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Bogdan Brunon Wenta, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Joachim Zeller, Željana Zovko
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Brian Hayes, Lívia Járóka, Urszula Krupa, Florent Marcellesi, Maria Noichl, Jordi Solé, Dubravka Šuica, Monika Vana
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Nessa Childers, Pál Csáky, Stefan Eck, Arndt Kohn, Gabriele Preuß, Daciana Octavia Sârbu, Jaromír Štětina

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

24	+
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao
GUE/NGL	Malin Björk, Stefan Eck, Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey, Ángela Vallina
S&D	Nessa Childers, Doru-Claudian Frunzuliță, Enrique Guerrero Salom, Arndt Kohn, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maria Noichl, Vincent Peillon, Gabriele Preuß, Liliana Rodrigues, Daciana Octavia Sârbu, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Florent Marcellesi, Jordi Solé, Monika Vana

5	-
ECR	Urszula Krupa, Jadwiga Wiśniewska
EFDD	Mireille D'Ornano
PPE	Anna Záborská, Joachim Zeller

13	0
ALDE	Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva
PPE	Pál Csáky, Brian Hayes, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Bogdan Brunon Wenta, Željana Zovko

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se